

hvis det lå under energiministerens felt, hvad kan der så gøres for at forbedre den situation, så der ikke igen sker det, at folk i flere timer ikke ved, hvad der foregår?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Det er også et af de spørgsmål, vi skal have diskuteret og belyst ordentligt, for det kunne jo potentielt have været en meget alvorlig situation i forhold til beredskabet, f.eks. i tilfælde af digebrud dernede, og derfor er vi nødt til at undersøge det.

Det er, som fru Helga Moos antydede, ikke direkte inden for mit ansvarsområde, men det vil gå ind i den samlede belysning.

Jeg havde i øvrigt troet, at fru Helga Moos havde spurgt til skovene. Jeg kan godt sige, at Sønderjylland er raseret – er raseret – det er, som om vi havde haft tredje verdenskrig. Og det er altså en opgave for hele det danske samfund, at Sønderjylland, Vestfyn osv. får en håndsrækning til at få klaret dette problem. Det er – havde jeg nær sagt – værre, end at man må undvære strøm nogle få timer; det er virkelig en national katastrofe.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 24

Helga Moos (V):

Det er et helt andet emne. Det drejer sig om rensningsanlæggene, og det drejer sig om, at vi til sommer får nogle nye afskæringsværdier, som skal overholdes. Der er det sådan, at der ifølge Miljøstyrelsen er lavet en undersøgelse, der viser, at hvis man indretter rensningsanlæggene sådan, at der sker efterbehandling med aerobiologiske processer, altså at der sker en iltning af slammet, så man vil kunne reducere indholdet af alle fire miljøfremmede stoffer, både PAH-forbindelserne, DEHP, NPE og LAS.

Derfor vil jeg gerne have at vide, om ministeren vil tage initiativ til, at rensningsanlæggene bliver indrettet på en måde, så det ikke bliver de nye afskæringsværdier, der kommer til at hindre, at slammet kan anvendes som gødning på markerne.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg er fuldstændig enig med fru Moos i, at det vigtigste er at sikre, at – om jeg så må sige – restproduktet er så rent, at vi kan genanvende

det i stedet for dyr deponering eller dyr forbrænding af det og få et naturligt kredsløb. Og jeg er meget villig til i fortsættelsen at diskutere, hvad vi kan gøre for at få forbedrede metoder og ændrede krav i forhold til rensningsanlæggene.

Det, der først og fremmest har interesse, er at få faset de miljøfarlige stoffer ud af produktionen og ud af forbruget herhjemme. Først når vi har – om jeg så må sige – bæredygtige kemikalier, altså kemikalier, der ikke forvolder disse skader, kan vi sige, at vi har en løsning. Men indtil da er ideer som den, fru Moos fremfører, absolut værd at overveje.

Helga Moos (V):

Nu er det sådan, at netop PAH-forbindelserne afstrømmer fra asfaltveje i brug, og det er lidt svært at reducere mængden af asfaltveje i brug. Så derfor var det måske en idé, at vi tog fat på slambehandlingen.

Det, der sker, hvis PAH-forbindelserne ikke er nedbrudt i rensningsanlæggene, er jo, at de kommer ud på markerne, og dér ophober de sig, fordi PAH-forbindelser binder sig så stærkt til jordpartiklerne, at de ikke bliver nedbrudt. Så det dér med, at vi bare skal fjerne stofferne, kan vi altså ikke gøre for PAH-forbindelsernes vedkommende. Der bliver vi nødt til at vælge at gå ind i rensningsanlæggene.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jamen mit synspunkt var det mere generelle synspunkt. Men jeg tror i øvrigt, at jeg er enig med fru Helga Moos' parti om, at det er den forebyggende indsats, der er den vigtigste. Jeg vil meget gerne kigge på det her konkrete spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 25

Kim Andersen (V):

Som det er ministeren bekendt, har det danske dambrugserhverv haft vanskelige produktionsvilkår, siden dambrugsbekendtgørelsen trådte i kraft i 1989.

På det seneste er der kommet helt groteske oplysninger frem, som går ud på, at dambrugerne skal betale et gebyr på 8.200 kr. for det tilsyn, som amterne udfører på foranledning af en bekendtgørelse fra Miljøministeriet. Det er i